

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drweca” wychodzi 3 razy tygodn. we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,59 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza” Sp. z o. odp. w Nowemście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-lamowej 15 gr,
na stronie 3-lamowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tuste) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemście 8.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza” Nowemście-Pomorze.

ROK XVI

NOWEMIASTO-POMORZE, WTOREK, DNIA 27 PAŹDZIERNIKA 1936

N — Nr. 125

Co hamować, a czego nie hamować w obecnym ruchu zwykłym?

Kiedy przed wojną światową życie gospodarcze świata toczyło się utartym, normalnym trybem, po wojnie, wyrwane gwałtownie ze swych trybów i torów — nie może dojść do żadnej równowagi i nieustannie powoduje najrozmaitsze skoki i perypetie. Choć nasz kraj tylko w nieznacznej mierze zahacza o tryby wielkiej maszyny życia gospodarczego świata — nie mniej, a raczej jeszcze bardziej poniekąd szarpany jest i porywany jej niesamowitymi wywijasami. Jeżeli chodzi specjalnie o nasz kraj, to przez cały szereg lat byliśmy świadkami łamania się cen płodów rolniczych i staczania się ich w dół przy równomiernym trzymaniu się na nienormalnie wysokim poziomie cen artykułów przemysłowych i monopolowych, na skutek czego „rozwartość” nożyc między jednym i drugim stawała się coraz większa. Objaw ten powodował ogromny zamęt i niepokój w życiu gospodarczym kraju i doprowadził do niesłychanego zubożenia szerokich warstw społeczeństwa, co łatwo zrozumieć, jeżeli się zważy, że 75 proc. ludności kraju swój byt opiera na rolnictwie. Ten niesamowity stan rzeczy zmusił miarodajne czynniki do szukania środków zaradczych, aby nie dopuścić do zupełnej ruiny gospodarczej kraju. Zabiegi te szły w podwójnym kierunku: z jednej strony, by powstrzymać stały spadek cen płodów rolnych, a z drugiej, by zepchnięciem w dół sztywno trzymających się cen artykułów przemysłowych jakoś zmniejszyć ich rozpięcie w stosunku do tamtych. Niestety, zabiegi te dzięki licznym fatalnym błędom i zgoła nieodpowiednim zarządzeniom okazały się mało skutecznymi. Spadku cen płodów i wyrobów rolniczych nie udało się powstrzymać, a wysiłki w kierunku nagięcia poziomu cen artykułów przemysłowych do tamtych dały tylko minimalne wyniki. I tak rozstrój i zamęt w naszym życiu gospodarczym pogłębiał się coraz bardziej, a ich następstwa stawały się coraz groźniejsze dla dalszego jego biegu.

Aż od pewnego czasu rozpoczął się naraz, najpierw nieznacznie, a potem już coraz widoczniej uwydatniać ruch odwrotny, ruch zwykły, który ostatnio przyjmował charakter jakichś formalnych skoków zwykłych. I to nie tylko tam, gdzie go tak gorąco przez większą część społeczeństwa pożądanym, a mianowicie w dziedzinie rolniczej, ale równocześnie i tam, gdzie on najmniej był pożądanym, t. j. w dziedzinie przemysłowej. I tak poczęły gorączkowo zwyklować na szerokim froncie i ceny artykułów rolniczych, jak również i wielu innych artykułów, jak włókienniczych, kolonialnych, skór i metali. — I ostatnio staliśmy się znów świadkami dążeń ze strony miarodajnych czynników w kierunku hamowania zwykłego cen. Tak, jak dawniej usiłowano powstrzymać spadanie ich w dół, tak obecnie widzimy wysiłki powstrzymywania ich podnoszenia się w zwykły. Schwymano się nawet ostrych środków celem zahamowania tej zwykłości i to w równej mierze płodów rolniczych, jak i artykułów nierolniczych. I obecnie donosi się ze zadowoleniem, że udało się załamać spekulację i zwykłość cen.

Nam się zdaje, że przy tym ruchu zwykłym należy rozróżnić między płodami rolniczymi a przemysłowymi.

Gdy dziś ceny rolne ulegają poprawie, nie można od razu krzyknąć „nie”. W ten bowiem sposób ulega naprawie jedno z podstawowych anomalij kryzysu: szeroko rozwarte „nożyc cen”, bezprzykładna deprecjacja pracy rolnika, która była jedną z głównych przyczyn naszej katastrofy gospodarczej. W ten jedynie bowiem sposób dojść możemy do przywrócenia opłacalności warsztatów rolnym, a przez to do wydzwignięcia się z naszego upadku gospodarczego. Z pewnością, że nie dobrze byłoby, gdyby ta zwykłość była zbyt silna, zbyt

gwałtowna, bo to wywołać by mogło również, choćby to tylko przejściowo, wstrząsy w naszym życiu gospodarczym, ale z drugiej strony hamowanie ruchu zwykłego cen płodów rolniczych w ogólności uważać byśmy musieli za wielki błąd. Natomiast, jeśli chodzi o artykuły przemysłowe, to one są w naszym kraju bardzo drogie, o wiele, wiele droższe niż w innych krajach. I te artykuły nie mogą żadną miarą dziś podlegać dalszemu drożeniu. I dlatego w konkluzji tego, cośmy powyżej wyłuszczyli, powiadamy: Jeżeli chodzi o artykuły przemysłowe, to rękoma i nogami należy przeciwstawić się ich ruchowi zwykłemu, ale co do płodów rolnych, to trzeba dotożyć wszelkich starań, by ich nie hamować, ale przeciwnie, by coprawda nie w temple gorączkowych skoków, ale, choć powolnym, lecz mimo to stałym ruchem zwykłym doprowadzić je do takiego poziomu, by z jednej strony dorównały one cenom artykułów przemysłowych i monopolowych, zamykając w ten sposób „rozwartość nożyc”, a z drugiej, by przywróciły opłacalność rolnictwu, a przez to i całemu życiu gospodarczemu kraju.

Manifestacje akademickie w Krakowie.

W środę wieczór w sali Kopernika na Uniwersytecie Jagiellońskim odbyło się inauguracyjne zebranie Młodzieży Wszehpolskiej. W zebraniu wzięło udział z górą 1.500 akademików oraz liczni przedstawiciele starszego społeczeństwa i organizacji zaprzyjaźnionych. Na inauguracji przemawiali prof. U. J. dr. Folkierski oraz akademicy Bielatowicz i Sikora.

Po zebraniu młodzież przez dłuższy czas manifestowała pod Uniwersytetem na cześć Polski Narodowej i zwycięstwa Stron. Narodowego, po czym uformował się samorzutnie, około 1000 osób liczący pochód, który skierował się Plantami wzdłuż muru wzięcia św. Michała ku Wawelowi i dzielnicy żydowskiej.

Pod Wawelem drogę manifestantom zastąpiły liczne oddziały policyjne, uzbrojone w hełmy i zaczęły demonstrantów rozpraszać. Pochód rozdzielił się na kilka grup, które rozbiegły się po mieście i w dalszym ciągu manifestowały i wznosiły okrzyki. Rozpraszanie akademików trwało prawie do północy.

Aresztowano kilkanaście osób, m. in. znanego działacza akademickiego z Akademii Górniczej, Zdzisława Czernickiego.

Do manifestujących akademików przyłączyła się samorzutnie publiczność, śpiewając wraz z nimi „Hymn Młodych” i wznosząc okrzyki na cześć Wielkiej Polski.

Imponujące zebranie Młodzieży Wszehpolskiej

na uniwersytecie J. P. w Warszawie.

W ub. wtorek odbyło się w audytorium I informacyjne zebranie młodzieży wszechpolskiej, które zaszczylił swą obecnością kurator prof. Bohdan Wasilutyński.

Do przepełnionej sali (około 1.200 osób) przemawiał prezes Młodzieży Wszehpolskiej, więzień Berezy — kol. Witold Borowski, charakteryzując znaczenie i cel narodowej organizacji na wyższych uczelniach, której brak dał się odczuwać szczególnie na UJP.

Młodzież Wszehpolska, świadoma swych celów wobec narodu, wychowuje przyszłych obywateli narodowej Polski. Młodzież Wszehpolska dążyć będzie do odzyskania unarodowienia wyższych uczelni, do zjednoczenia całej młodzieży polskiej pod swym sztandarem.

Przemawiali nadto kol. Stermiński Zygmunt i Barański Jan. Mówców gorąco oklaskiwano, wznosząc okrzyki na cześć Romana Dmowskiego, Stronnictwa Narodowego i Wielkiej Polski.

Na zakończenie zebrania odśpiewano Hymn Młodych.

Kazanie pod cenzurą komendantki „Strzelca”.

Kalisz. W dn. 19 bm. w sądzie grodzkim w Kaliszu toczyła się rozprawa karna przeciw ks. Władysławowi Slepce, prefektowi ze Stawiszyna, oskarżonemu o to, że 3 maja br. w kościele w Stawiszynie, wygłaszając jako duchowny kazanie, publicznie „rozgłaszał fałszywe wiadomości, mogące wywołać niepokój publiczny, wyrażając się: „W Polsce obecnej jest gorzej, niż za rządów Moskali. Ten nieład tak długo będzie u nas trwał, dopóki na czele rządu będą stali szatani. — Przypisują bandzie opryszków, że przyczyniała się do wyzwolenia Polski z niewoli”.

Oskarżenie do prokuratora wniosła Marja Ficówna, powiat. komendantka „Strzelca” z Kalisza, będąca na wymienionym kazaniu w Stawiszynie; ona też była kardynalnym świadkiem oskarżenia wraz z rodzeństwem, Józefem i Janiną Krzewskimi, również członkami „Strzelca”.

Swd. nauczycielka Herman przypomniała sobie dokładnie następujący zwrot: „Wolność zawdzięczamy nie bandzie opryszków, ale dobrym synom Ojczyzny, którzy pod swoim wodzem poszli na front w r. 1920 i odparli wroga”.

Inni świadkowie zeznawali korzystnie dla oskarżonego.

Osk. ks. Siepko w ostatnim słowie wyklucza możliwość użycia przez niego przypisywanych mu słów. Mówił tylko to, co mu sumienie kapłana nakazywało. Prosi sąd o uniewinnienie.

Sąd odroczył rozprawę do 29 bm. celem przesłuchania nowych świadków oskarżenia i obrony.

Po co w mundurze strzeleckim?

Ważnym działem pracy społeczno-państwowej jest dziedzina P. W. i W. F. czyli: przygotowania wojskowego i wychowania fizycznego. Są organizacje, które dotąd zajmują się tylko wychowaniem fizycznym, a nie mają prawa uprawiania przygotowania wojskowego (ćwiczeń strzelania itp.) jak np. Sokół, KSM.

Obecnie dyrektor P. W. W. F., gen. Olszyna Wileczyński, zajął stanowisko, że mundurem przygotowania wojskowego (nie wychowania fizycznego) ma być mundur Związku Strzeleckiego.

„Jak z tego wynika, Tow. Głmn. „Sokół” i K. S. M. (Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży), chcąc wziąć udział w przygotowaniu wojskowym, musiałby włożyć mundur „strzelecki”. „Sokolstwo” polskie jest organizacją, istniejącą blisko 70 lat, to też posiada swe stare tradycje, a przywiązanie członków jej do munduru „sokolego” jest powszechnie znane. Taksamo byłoby z K. S. M. Jesteśmy w obawie, że wszelkie wysiłki nad wciągnięciem „Sokoła” i K. S. M. na tych warunkach do PW. pójdą na marne.

Poznańskie władze W. F. i P. W. w trosce o dobro sprawy wysunęły kontrprojekt, domagając się, aby mundurem P. W. był mundur żołnierza polskiego. Ta propozycja była by naprawdę oznaką łączności, jeżeli chodzi o zgodną współpracę wszystkich organizacji na terenie P. W.”

Przeciw spekulacji.

Warszawa. Onegdaj odbyło się pod przewodnictwem wicepremiera E. Kwiatkowskiego posiedzenie komitetu ekonomicznego ministrów.

Komitet ekonomiczny stwierdził, że wobec stanowczej decyzji utrzymania nadal niezmiennego polityki walutowej istnieje konieczność bezwzględniego przeciwstawienia się wszelkim nagłym, spekulacyjnym zmianom cen i zmianom w kosztach własnych produkcji i wymiany.

Zawieszenie wykładów na Politechnice lwowskiej i na Uniwersytecie.

W piątek zostały zawieszony wykłady na Politechnice lwowskiej w związku ze zajściami, jakie wybuchły przeciw żydom. Taksamo i na Uniwersytecie.

